

"Cái nhà là nhà của ta"

Tác Giả: Nguyễn Quang Nhân

Thứ Bảy, 14 Tháng 1 Năm 2012 08:11

Chúng ta tin “Rồi ngày mai quê hòng xanh lên màu sông núi/Vì ngày nay dân ta quyết sống vì đất này”!

1. “Cái nhà là nhà của ta / Công khó ông cha lập ra / Cháu con phải gìn giữ lấy / Muôn năm giữ nước non nhà”! Những câu hát trên tuổi trẻ Miền Nam xưa trong sinh hoạt tổ chức đồng nghiệp và các đoàn thể có lẽ không ai là không thuộc, hát lên với tâm hồn rất say ng khoái, tình trên thế là người chu đất nước, bôn và y, “Đất hoang ta phá, đất khô ta gầy / Đất mang hoa thơm, tình lại ta dày / Đất ta ta xói, đất ta ta bôn / Đất ta ta tơi, đất ta ta ngói / Đất cho ta sống, quê hòng ta bôn / Đất cho ta chết, quê hòng ta vôn” (“Hát t đồng hoang” Miền Đc Thắng).

Những tiếng hát, câu ca vang lên bằng sức sống của tuổi trẻ, của mỗi người dân Việt hát lên t khát vọng, yêu nước, yêu nhà. Nhà của Ta. Ta là chủ, tất cả mọi người Việt Nam, không phân biệt, đều là chủ. Chẳng có ai là t. Những ông chủ bình đẳng. Giữ đất là giữ nước. Giữ nước là giữ nhà mà “nước mất nhà tan”. Đó là lẽ sống của tuổi trẻ, lẽ sống của mỗi người con dân Việt. “Đất cho ta sống quê hòng ta bôn/ Đất cho ta chết quê hòng ta vôn”! Một t s t ta i, t do, t nhiên nh hít th khí tr. Không có khí tr thì làm sao có s sống! S sống ấy không bao giờ chết! Mỗi người dân Việt sống với lẽ sống ấy vì “Cái nhà là nhà của ta”! Một chân lý cuộc sống rất đ n giản!

Mấy chục năm qua t khi đất nước đã không còn chiến tranh, hai miền về một t mỗi, cái lẽ t nhiên ấy đồng nghiệp không còn...”t nhiên” nh ta o hóa đã ban. Những niềm vui của ki p hân hoan thì niềm âu lo đã âp đến. Chẳng có “hòa” và cũng chẳng có “bình”, cuộc “chiến tranh “m i la i bắt đầu với tên gọi khác - Đấu tranh giai cấp; chống tàn đ Mỹ Ngu y...Ke chiến thắng say mê chiến thắng, ng o nghệ, kiêu binh. Hàng loạt t người không chấp nhậ n đã ra đi dù bo xác trên biệ n Thái bình đng; hàng loạt t người bi bắt t p trung trong các tra i ca i ta o. Nhiều người đã chết, nhiều người đến nay còn ch a vôn...Cuộc chiến - đấu tranh giai cấp – đã tiếp diễn và còn tiếp diễn. Một t giai cấp năm quyền tuyên t đối. “Cái nhà của ta” đã không còn là của ta, “công khó ông cha lập ra” nay đã thành “công” của ke

"Cái nhà là nhà của ta"

Tác Giả: Nguyễn Quang Nhân
Thứ Bảy, 14 Tháng 1 Năm 2012 08:11

---

có p đota nhân danh “cách mạng”. Nhân dân - công cu của “bao o l c cách mạng” đã “thua”. “Đô c lập, t do, dân chủ” là “đô c lập, t do” của ke thắng. “Nhân dân”, kê ca rất nhiều ng i là nhân sỹ, trí th c, ca nh ng nhà t sa n, th ng gia...ch ch ng pha i chi là công nhân, nông dân, lao đ ng nghèo đã “thua”, trắng mắt ra, tắt ca đều bi l a, bi mắ m, nhe da, ca tin, “su p b y” cũng chi vì - yêu n c.....

Nhà cu a ta, cu a cha ông ta ca mấy nghìn năm lập ra nay đã không còn là cu a ta, nó đã bi t c đota t, bi c p và đã mất. Nhà đã không còn, n c cũng đã mất nên xuống đ ng, biê u tình yêu n c chống giã c ngoa i xâm, nô i xâm mà bi bắt là chuyê n đ ng nhiên thôi! Tôi cho con dân Viê t – đã mất nhà, mất n c mà không biết mình đã mất, cứ t ng rằng đang còn, nhân dân thành ke nô lê m i mà cứ t ng rằng mình là chủ. C nhin la i cả mô t hê thống chính trị xã h i nhà n c t trên xuống đ i và s th c thi - đấu tranh - cu a bô máy ấy trong cuô c sống hàng ngày, trong tất ca mo i lĩnh v c cuô c sống xã h i ...ất mo i ng i cũng đã thấy. Nếu là “cu a dân, do dân, vì dân” thì ca cái hê thống tô ch c bô máy ấy tô ch c pha i khác, đ ng lối pha i khác, pháp luật pha i khác, hoa t đ ng pha i khác, cán bô pha i khác, cuô c sống nhân dân, đất n c cũng đã khác. Cái mắ t trái, gia danh, pha n bô i, phi dân chủ, dân tô c, nhân ba n...trên tất ca mo i lĩnh v c đ i sống xã h i chính nh ng báo chí “lê pha i” - c quan truyền thông hùng h u cu a đ ng công sa n - cũng đã t ph i bày hàng ngày ch c cũng ch ng câ n đến “lê trái”, “lê Dân”. Toàn bô bô máy ấy đều là công cu của đ ng CS tô ch c, lãnh đ o đê “đấu tranh” - gây “chiến tranh” v i nhân dân trên tất ca “mo i mắ t trâ n” ch ch ng có gì khác. V i đ ng CS thì cuô c chiến - đấu tranh - ấy có gi i tuyến nh ng nhân dân la i m h, hoă c đã thấy nh ng v i thân phá n nh con Kiến, con Tho, con Nai làm sao có thê chống la i bo n Chôn, Cáo, Hùm, Beo, loài dã thú! Nh ng có mô t chân lý - Cái Thiê n luôn thắng cái ác; con ng i luôn thắng loài dã thú vô nhân; ke pha n bô i tô quốc, đất n c, nhân dân, nhân lo i ...bao gi cũng thất ba i....

2. Qua cuô c đ u tranh, do t ba n chất không “chính”, đ ng công sa n càng đấu tranh càng t diễn biến, t diễn biến mô t cách toàn diê n và ngày càng l b n chất phi dân tô c, phi nhân ba n, phi văn hóa, mất gốc, th giã c làm cha, vô sỹ, vô liêm, vô ca m... Nhân dân qua cuô c đấu tranh ấy ngày càng ý th c về quyền dân chủ, s mất n c, ho a ngoa i xâm, mất văn hóa dân tô c, thân phá n ke nô lê m i và càng thấy rõ s c ma nh “đây y thuyên, l t thuyên” cu a mình...

Nh ng đ ng viên công sa n Viê t nam – đ ng ch c hay đã nghi h u - đều là con ng i Viê t Nam, mang ba n chất, văn hóa, truyền thống li ch s dân tô c Viê t Nam, con ng i Viê t Nam; cũng t ng là nh ng con ng i yêu n c, yêu dân; cũng có cha, có me, có nguôn côi Tô Tiên, con Lạc, cháu Hồng; cũng có nh ng niê m t hào về tuyên thống anh hùng, bất khuất cu a dân tô c... Xét về tấm lòng, trong số nh ng ke đang nắm quyền bính đang đi ng c dòng li ch s đất n c, nhân lo i, i ích dân tô c, nhân dân ấy biết bao nhiêu ke

"Cái nhà là nhà của ta"

Tác Giả: Nguyễn Quang Nhân

Thứ Bảy, 14 Tháng 1 Năm 2012 08:11

đã sinh ra trong số nghèo khổ, thất học; biết bao nhiêu kẻ đã đổ xô vào số bao bọc, nuôi dưỡng của nhân dân, trong tình thương yêu của dân tộc; biết bao nhiêu kẻ đã từng có những ước mơ hoài bão về đất nước, có ý thức, lý tưởng về dân tộc, muốn làm rạng danh đất nước, non sông... Không ít người trong số họ cũng chẳng có ý thức giác ngộ gì gọi là giai cấp; "lý tưởng công xã hội", với họ, nếu có là một thiên đàng nhân bản chứ không phải là một xã hội vô nhân.... Nhiều người đã hy sinh mạng sống rất vô tội, trong sáng chứ không phải vì danh, vì lợi, vì cái tư tưởng, chủ nghĩa công xã hội ác của nhân loại.... Họ cũng có gia đình, vợ con, dòng tộc mà cha ông họ đã từng là những anh hùng chống giặc ngoại xâm, vì dân, vì nước chứ không phải là kẻ vong ân bội nghĩa, phản bội tổ quốc... Sống, hoạt động trong vòng máy vô nhân tính chuyên chính vô sản với cái ba danh và lợi, tham và gian vì lợi ích cá nhân, bè nhóm, đồng quyên, đồng tôn... nên số biến chất cũng là lẽ tất nhiên. Trong cuộc đấu tranh với nhân dân, chống lại nhân dân, dân tộc vì để bao về cái ác, cái quyên lợi ích kỹ, con con "còn đàng còn mình", thế giặc làm cha, phản bội đất nước, đồng lòng với kẻ thù "môi hở, răng lành", "láng giêng bốn tốt", dâng đất ruộng, biên giới, tài nguyên đất nước, biên giới quốc gia, còn ruộng giặc vào nhà, chống lại nhân dân yêu nước, yêu tự do, công lý... Hiếm hoi họ mất nước đã rành rành bởi kẻ thù truyền kiếp của dân tộc... nên họ cũng phải thức tỉnh, ý thức dân tộc, nhân bản, lòng yêu nước cũng phải trở lại đây. Trong bối cảnh đất nước và thế giới, con đường nào cho số tôn vinh và phát triển đất nước? Nằm trong vòng máy họ cũng phải có số trần trụi, cho nên lợi, nhiều người đã nói - Đi với Mỹ mất đàng; Đi với Tàu mất nước! Họ đã từng diễn biến và số từng diễn biến ấy là tất yếu! Đó là số đấu tranh với chính mình giữa những lợi ích cá nhân và lợi ích của dân tộc, tổ quốc; lợi ích cá nhân và lợi ích của đàng cho họ những vô tình, với hiếm hoi họ mất nước, diệt vong; là số đấu tranh giữa ý thức dân tộc và phản dân tộc; giữa nhân dân, dân tộc, tổ quốc Việt Nam và đàng, tổ quốc xhcn - vô tổ quốc - của họ; giữa con đường quang vinh dân tộc, nhân loại, giá trị nhân phẩm con người và thế lực đen tối, phi nhân bản, phản động, chống nhân loại...

Đối với đàng CS, "suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên," đó là nguy cơ đến "sinh mệnh của Đảng và số tôn vinh của chế độ" (1). "Suy thoái về tư tưởng chính trị" chính là số từng diễn biến mạnh tính chất nguy cơ, "tôn vinh" của đàng CS những đối với nhân dân, dân tộc đó là số từng diễn biến tích cực. Họ đã bước đầu ý thức, đặt Tổ quốc trên đàng. Tổ quốc Việt Nam là muôn đời; đàng chỉ là giai đoạn nhất chẳng phải "muôn năm". Trong tình cảnh, nhân thức họ đã từng lý khai khoi đàng CS "vô tổ quốc" và họ cũng đã bước đầu quay về với dân tộc, "Tổ quốc trên hết" những sống trong một hệ thống bộ máy, chế phi dân chủ, vô nhân tính, vô pháp vô công họ phải ân mình, những rồi chắc chắn-nhân duyên sẽ đến!

Số suy thoái về "đạo đức, lối sống" là số từng diễn biến không có thuốc chữa vì đó là căn bệnh thuộc bản chất của chế độ. Nên kinh tế thị trường trong các xã hội dân chủ với bản chất là dân chủ, hướng đến cái Thiện; tôn trọng, phát huy quyền con người, tất cả vì con người. Với chế độ công xã hội, dù là "nên kinh tế thị trường như hướng xhcn" thì cái ác vẫn thống trị; các quyền tự do, dân chủ, nhân quyền bị bóp nghẹt, biến đàng, gia danh

"Cái nhà là nhà của ta"

Tác Giả: Nguyễn Quang Nhân

Thứ Bảy, 14 Tháng 1 Năm 2012 08:11

vì đó là chế độ “đảng chủ” của những ông vua tập thể” chứ không phải là “dân chủ”. Cái bọn ác lên ngôi; tính dã thú thay tính người; luân thường, đạo lý bị đảo lộn; vô cảm trước nỗi đau của con người, sống tôn vinh của dân tộc, đất nước; lấy sống sống hạnh phúc của nhân dân, xã hội, đất nước làm “niềm vui, hạnh phúc” để hứa hẹn về một thiên đường... mà biết bao thế hệ con dân Việt đã đi qua những ngày nào thấy!. Tham nhũng là “quốc nạn” cũng là do lòng tham, gian và ác và do bọn chất chế độ sản sinh ra, dung túng, bênh vực và bảo vệ, càng chống thì chúng càng phát triển và phát triển ngày càng tàn bạo, bất nhân hơn. Ai tham nhũng? - Chắc chắn không phải là nhân dân. Tham nhũng của ai? Tất cả đều là những mô hôi, máu, nước mắt của nhân dân, của dân tộc, đất nước ngàn đời cha ông đã đấu tranh gìn giữ! Quan chức tham nhũng hầu như không một ai, cả bọn máy đảng, nhà nước, đoàn thể do đảng CS lãnh đạo và lãnh đạo những đều đàng hoàng đã t trong một hệ thống với chức danh là – Cán bộ công chức nhà nước và nhân dân phải nuôi cả một hệ thống bọn máy ấy. Họ có phải “vì dân”? - Họ chỉ vì mình, vì đảng của họ và dân là đối tượng cho họ tận thu; họ đã tham nhũng, ăn cắp, tước đoạt cả lòng ham mê tâm của nhân dân qua những đồng tiền thiêng, công người, tâm trí tước đoạt đi cả tài sản, gia đình, cuộc sống của những người là anh hùng, là cán bộ, đảng viên của họ, (2) những người đã từng đổ máu xương để xây chế độ nếu đi ngược lại lòng tham, lợi ích riêng của chúng. Nhân tính cũng không có thì sao có thể “vì dân”?! Cán bộ công chức nhà nước, đoàn thể lại là cán bộ của đảng, do đảng bố trí, sống du nhập, phân công, quản lý, lãnh đạo đầu phải từ gốc con người công dân bình đẳng, đầu phải là cán bộ, công bộc của dân nên cán bộ ấy chỉ biết sống - kẻ cho nó chức, quyền và lợi, bạo lực cho nó, bao che cho nó; cùng với cả một hệ thống chính trị chuyên chế của đảng - công cuộc đấu tranh, trấn áp nhân dân mà luật pháp là ý chí của kẻ thống trị thì làm sao họ có thể là cán bộ - nhà nước “của dân, do dân”?! Mọi thiết chế, tổ chức gọi là “dân chủ” đều là hình thức. Cái “hình thức” này mới chính là “triều u lan hơn” dân chủ thật sự.

Tình diễn biến tích cực là con đường làm cho đảng CS tình diễn biến về với dân tộc, nhân dân. Nhân dân, dân tộc luôn chờ đón, mong đợi (!) Loại tình diễn biến của bọn [Cộng hòa, ác bá “đ”](#)

(3), “còn đảng còn mình”... nó sẽ tình diễn biến thành kẻ vô tội quốc, vô đạo, vô nhân - “không còn là người”! Nhân dân và xã hội, đất nước không bao giờ chấp nhận kẻ vô đạo ấy, nó cũng chính là “bây sâu” ăn tàn, ăn hại, phá nát đất nước, xã hội, dòng giống dân tộc, tổ tiên. Chúng là “bây sâu” mà “bây sâu” ấy đâu chỉ có d d d thấp! “Nguyên nhân của mọi nguyên nhân” ấy là đâu? Có lẽ cả xã hội, đất nước này ai cũng đã thấy!

3. Khác với cuộc đấu tranh của đất nước chống ngoại xâm, bạo lực tộc quốc - càng đấu tranh càng tăng thêm sức mạnh, dân tộc đoàn kết, trên đời một lòng! Đảng CS không có tội quốc, không có chính nghĩa, sống dân, đấu tranh (giai cấp) với chính nhân dân của mình, và ngày càng đẩy nhân dân vào bước đường cùng, thành những anh Pha (4), Chí phèo thế kỷ 21 (5) muốn sống thì những ngày “Ai cho tao sống thì?” nên càng đấu tranh càng tình diễn biến với những kẻ ngược lại. Đến nay trong thực tế cuộc sống xã hội chúng ta thấy có một dấu hiệu nào thể hiện những “sám hối” của đảng CS đối với nhân dân, dân tộc, đất nước. Nhân dân

"Cái nhà là nhà của ta"

Tác Giả: Nguyễn Quang Nhân
Thứ Bảy, 14 Tháng 1 Năm 2012 08:11

---

chăng có bất cứ một thứ vũ khí nào trong tay nên phải sợ hãi tàn bạo của kẻ bất nhân. Nhân dân càng sợ hãi càng nung thêm chí căm thù! Với duyên của thiên đàng, toàn cầu hóa, bức màn sắt đã bị xé toang. Nhân dân đã dần thấy sức mạnh của chính mình, đã dần vượt qua sợ hãi. (6) Những hiện tượng nhân dân sợ hãi của kẻ thù, đã và đang diễn ra (7); [_ Nông Dân đang Nổi Dậy](#) (8) ....Chánh luôn thắng tà. Thiên luôn thắng ác. Gieo nhân nào sẽ gặt quả ấy. Với lòng nhân, tình yêu nước nông nản, trên thế là người chuốt đất nước nhân dân ngày càng ý thức về sức mạnh, quyền dân chủ của mình. Sức mạnh của dân là sức mạnh của nước. “Tức nước, vỡ bờ”, có “thuyền” nào có thể chống đỡ được trước cơn sóng cao ??

Đảng CS nếu biết tiến diễn biến tích cực của nhân dân sẽ mở rộng vòng tay. Lòng dân như lòng biển lớn. Biết bao cá nhân, tập thể nhân sỹ, trí thức, các tầng lớp nhân dân trong, ngoài nước và các tổ chức quốc tế đều là tấm lòng của người dân Việt và nhân loại vì nhân dân, dân tộc, đất nước, Tổ quốc Việt Nam đã canh báo và đưa ra nhiều phương sách, nhiều Kiến nghị (9), Thôn giáo, ý kiến trên mọi lĩnh vực, thậm chí bằng hành động - xuống đường yêu nước...những đảng CS tra hỏi bằng nhà tù, bằng bạo lực, bằng sự vô cảm, không có con tim..

Muốn “chiến đấu” mình đến tận cùng thì hãy biết lắng nghe, hãy biết tìm “giai đoạn” chính mình. Có cơn đau nào không đau(!) và hãy làm ngay khi còn kịp thì trong vết bầm đen của lịch sử do đảng CS tạo ra sẽ còn có một dấu son!

***

“Đốt ta ta xối, đốt ta ta bôi./ Đốt ta ta bôi, đốt ta ta ngửi”./ “Đốt cho ta sống, quê hương ta bùng. Đốt cho ta chết, quê hương ta vùi”!

“Cái nhà là nhà của ta”. Đất của ta, nhà của ta bị cướp mất nay ta đòi lại! Đó là đạo lý của đời!

Cuộc sống dân tộc này hàng mấy nghìn năm nay vẫn luôn bất khuất và vẫn mãi vẫy gọi! Chúng ta tin “Rồi ngày mai quê hương xanh lên màu sông núi/Vì ngày nay dân ta quyết sống vì đời này”!